

Valot viidakossa

Tango

JAAKKO HEIKKINEN

1. Kaukomailla matkallani kerran sy-väl-le eksyin vii-dak-koon. Tietä

löytänyt en enää aurinkoon, illan pimetessä jouduin ahdinkoon, oi, missä oon?

Aa - ve - ää - net ympärillään kiiri, joka rapsahdusta säikähdin kuin hiiri! Valon

pilkahduksen kun näin vii-mein-kin, sitä lähestyin, ja sinut koh-ta - sin. 1. Kun
2. En

yös - sä mulle lois - ti - vat nuo sil - mät pu - nai - set, ne
heh - ku - a mä un - hoit-taa voi sil - mään pu - nais - ten, ja

lyh - dyn lailla pois - ti - vat yön har - hat sa - lai - set. Pian
vie - lä - kään en rau - haa saa, kun tuo - ta muis-te - len. Taas

löy - tyi tuttu pol - ku - kin, ja saatoin taas tai - val - taa, kun silmäs
kuu - len äänet vii - da - kon ja saatan jo aa - vis - taa: mä vielä

mulle loistivat vii - da - kos - sa ou - don maan.
kerran nuo silmät lu - mo - a - vat näh - dä saan.

20.12.2005